

“Mějte bedra přepásaná a vaše lampy ať hoří...” Lk 12,35

VELIKÉ OBJETÍ

Umělci se snaží obrazem vyjádřit to, co se dá slovy jenom těžce popsat. Jejich díla se tak někdy stávají mosty k neviditelnému a nevyslovitelnému.

V díle Christiane Vincent-Poppen nás nejprve přitáhne ohromující světlo zářící a svítící jako slunce, které se vznáší nad neurčitým objektem, jenž se jeví jako sedes, ramena nebo křídla.

Z kruhu světla vychází energie, která se zhmotňuje a zviditelňuje proti směru hodinových ručiček. Rudé stopy ve víru kruhu nás nechávají myslet na krev a lásku, dva základní elementy života, přicházející z nestvořeného, věčného světla.

Jednotlivé elementy na obraze mohou připomínat poprsí člověka s široce roztaženými rukama, anebo se dají vnímat také jako křídla nějakého duchového bytí. Nejspíš nás ale při vnímání obrazu napadne myšlenka na kříž. Zachvácen a proměněn světlem se stal pramenem světla.

Naznačený vidlicový kříž ve formě Y byl ještě před křesťanstvím ryzím symbolem stromu života, jako i života samotného. Skrze Římany pervertoval k nástroji nejhanebnějšího mučení a smrti. Zmrtvýchvstáním Ježíše získal opět pozitivní sílu, přičemž nezastírá osamocenost, opuštěnost a smrt vyjádřené slovy žalmu 22: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Proč? Odpověď na tuto otázku dodává smysl našemu životu a zde je vkreslena do obrazu s touhou a nadějí jako přechod do jiné skutečnosti. Smrti, kde je tvé vítězství? Kde je tvůj osten?

Jsme očekáváni. Světlem se pokouší autorka popsat otevřenost Boha, který nás zve, abychom šli k němu, neboť nás chce prozářit světlem, obnovit, dokonce i ve smrti obejmout životem.

Když v dušičkovém měsíci vzpomínáme na naše zemřelé, na naše společná objetí, silně doufáme a přejeme jim tuto proměnu a objetí Boží.

Požehnaný listopad přeje P. Daniel O. Praem.

LISTOPAD 2011: SVÁTKY A SLAVNOSTI

Slavnosti našich patronů sv. Karla a sv. Martina oslavíme liturgicky v neděli 6. listopadu, po mši svaté v 9 hod bude agape v jídelně DCB.

- úterý 1. 11. VŠECH SVATÝCH, slavnost - **Sv. Rodina 18:00**
středa 2. 11. VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ
- **hřbitov** sester boromejek 18:00 (+ svíčky s sebou)
pátek 4. 11. SV. KAREL BOROMEJSKÝ, biskup, patron sester boromejek
- **Sv. Rodina 18:00**
středa 9. 11. Posvěcení lateránské baziliky, svátek - Sv. Rodina 16:00
pátek 11. 11. SV. MARTIN, patron naší farnosti
- **Sv. Rodina 17 hod** - bohoslužba slova, průvod ke kostelu sv. Martina
neděle 13. 11. Sv. Anežky České, památka
neděle 20. 11. JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE, slavnost, poslední neděle v liturgickém roce
pondělí 21. 11. Sv. Cecílie, památka
neděle 27. 11. 1. NEDĚLE ADVENTNÍ

ČTVRTKY V KLUBU DCB V 19:30

03. listopadu: biblická hodina

10. listopadu: FR pastorační 20 hod.

SETKÁVÁNÍ NAD TÉMATY

bude první úterý v listopadu (1. 11.) od 19 hod (nebo-li po mši svaté, která bude v 18:00 v kostele Sv. Rodiny) v klubu DCB...

na téma: DĚTSKÁ LITURGIE NEBO MŠE PRO DĚTI?

NEŠPORY

KAŽDOU ADVENTNÍ NEDĚLI budeme slavit LITURGII HODIN – nešpory v 18:30 v kostele Sv. Rodiny a následně proběhne OBRAZOVÁ MEDITACE.

ADVENTNÍ RORÁTY

Každou sobotu v 7 hod budou v kostele Sv. Rodiny.

Od PONDĚLÍ do PÁTKU se konají roráty také v klášterní kapli od 6 hod ráno!

Všichni jsou srdečně zváni!

PROSBA

Pro jednu z našich farnic - paní Šibravovou - je v současné době nemožné chodit do kostela. Proto prosí, zda by jí někdo z farníků mohl občas navštívit, případně se s ní modlit. Donedávna jí navštěvovala Růženka Papežová, která však již z důvodu nemoci nemůže. Kdo byste se pro tuto službu rozhodli, zavolejte přímo na její telefon: Marie Šibravová, tel. 736232984 nebo 235311550 (ulice Laudova).
D.Ž.

FARNÍ VÝLET NA TETÍN

Na začátku podzimu naše farnost vyrazila na výlet ze Sv. Jana pod Skalou na Tetín, který se prý velmi vydařil! Zde Vám přinášíme několik foto-dokumentů z jeho průběhu, které nám do redakce zaslala Iva Koňářková :-)

tyto fota jsem vyňal - budou na jiných stránkách webu...

z VIRA.CZ UVÁDÍME...

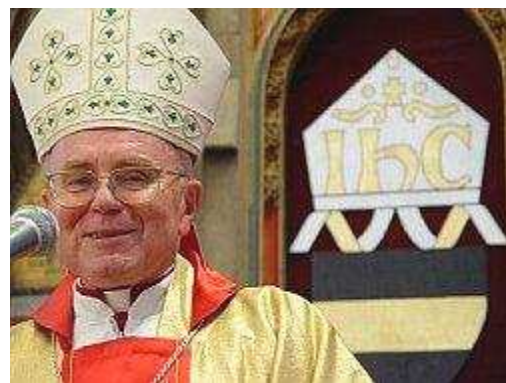
...portrét pražského biskupa Mons. Jaroslava Škarvady ThDr, který odešel k Pánu v červnu loňského roku.

My máme budoucnost...

Kázání ve chlévě

V jedné italské farnosti, kde jsem byl ustanovený, se měla konat duchovní obnova. Přijel jsem tedy do vesnice – malý kostelík byl otevřený, ale nikde nikdo. Tak jsem si řekl: No servus, ono se to ohlásí - a nic.

Pak šla kolem nějaká babka, tak se ptám, kde jsou chlapi, a ona povídá: No přece ve stáji. Tak jsem šel do stáje, takové celkem nevelké, tak asi pět krav tam stálo. Chlapi tam seděli a mazali karty. Ty krávy holt sloužily jako topení. Tak jsem dělal tu obnovu ve chlévě. Koneckonců proč ne? Kristus Pán se taky narodil v chlévě, tak proč bych já tam nemohl dělat duchovní obnovu?

Ještě víc než mamince jsem podobný Kristu, aneb nemohu mít lepšího přítele

Když za mnou maminka jezdila do Říma, udělal jsem zajímavou zkušenost – všiml jsem si, jak jsem jí strašně podobný. Nejen fyziognomií, ve tváři, ale i počínáním. Díky ní jsem začal lépe chápat i sám sebe. Když jsem pak jednou četl kristologický hymnus sv. Pavla v listě Kolosanům – ta slova: „Všecko je stvořeno skrze něho a pro něho ... všecko trvá v něm. On je hlava těla, to je církve. Bůh totiž rozhodl, aby se v něm usídlila veškerá plnost“ – uvědomil

jsem si, že ještě víc než mamince jsem podobný Kristu. Od maminky jsem přece dostal jen polovinu chromozomů, druhou polovinu mám od tatínka. Ale všechno dobré, co je ve mně, nemůže nepocházet od Krista. On je plnost, jako Slunce, které vyzařuje bezpočet paprsků, každý je jiný, ale všechny jsou z toho slunce.

I my jsme každý jiný, ale všechno dobré, co je ve mně, je od Krista; úplně moje jsou jen mé nedokonalosti a hříchy. A tak mě napadlo, že může-li mě chápat moje maminka lépe než kdo jiný, tak Kristus mě chápe ještě dokonaleji, beze zbytku. Že tedy nemohu mít lepšího přítele, než je on. On jediný mi může porozumět plně. A mně to nějak pomohlo prohloubit můj vztah ke Kristu, můj život modlitby.

Vyučil jsem se na pohřebních autech, aneb kostelník s ministranty začali řvát, ale auto jelo...

Ještě vám povím, jak jsem se naučil řídit auto – díky pohřbům a pohřebákům, když jsem sloužil ve farnosti San Vito. Byl tam hřbitov, ke kterému vedl kus vedlejší silnice. A když skončil pohřeb, lidi se většinou rozešli na své hroby, kněz si sedl k řidiči a kostelník s ministranty si vlezli dozadu, co jinak bývá rakev. Když pohřbíval kaplan, tak toho nechávali řidiči ten kus cesty řídit, i když neměl řidičák. Tak taky mě. Ten řidič, takový mladý kluk, mi povídá: Jen si za to sedněte, tady máte plyn, tady spojku, tady brzdu – ten plyn i tu spojku musíte jen tak jemně sešlápnout. Tak ten kostelník a ministranti si vlezli dozadu, drželi kříž, dost dlouhý, takže přečníval, tím drželi otevřené ty zadní skleněné sklápěcí dveře. A já na to jemně dupl, ono to udělalo skok, kostelník s ministranty začali řvát, skla se rozřinčela, ale auto jelo – no, pak si zvykli. Těch pohřbů jsem tam měl nějakých sto padesát, možná dvě stě, tak jsem se při nich naučil řídit.

Ale když ono je to všechno v režii Boha, tak čeho bych se bál?

Vážený pane biskupe, jedním dechem jsem přečetl jsem vaší knížku rozhovorů "Svedl jsi mě, Hospodine". Moc se mě oslovil váš životaběh :-). A trochu Vám taky závidím: prožil jste napínavý, zajímavý a plodný život. Já mám ale život před sebou, ale s obavami nyní hledím do budoucna (terorismus, životní prostředí, nezaměstnanost, smutný stav politiky, nemoci, vrtkavost lidských vztahů atd). Co byste k tomu řekl mně? Jak já se mám vydat do života? Čeho se mám držet, abych se jako vy za takových šedesát let mohl ohlídnout zpátky jako vy?

"S obavami hledíte do budoucnosti". Myslíte, že já jsem podobné obavy neměl? Když mě gestapo zavřelo tatínka, když jsem nevěděl, zda se mi podaří ukončit gymnázium, když jsem se potom po ukončení studia v Římě najednou dozvěděl, že se nemohu vrátit do vlasti, nebylo to moc veselé. Ale když ono je to všechno v režii Boha, který nás miluje. A z té knížky jste poznal, že to nakonec všechno dopadlo dobře a já jsem přesvědčen, že dopadne dobře i moje konečné setkání s Bohem. Tak čeho bych se bál?

Nevím, kde umřu, zda na posteli anebo někde na asfaltu, ale přede mnou prošel tu cestu Pán Ježíš, a s tím se přece znám.

„Svedl jsi mě, Pane, a nechal jsem se svést“ (Jer 20,7). I já byl přemožen Boží láskou. A nyní ve stáří nemohu než Pánu za to děkovat. On mě opravdu neopustil, nikdy nezklamal. Jistě, i já jsem poznal, co je to kříž – i když se nemohu srovnávat s mnoha svými vrstevníky. Ale nikdy, opravdu nikdy, jsem nelitoval, že jsem se nechal svést. Bylo to úžasné dobrodružství, které stálo za to.

A nyní ve stáří mě Pán připravuje i na můj odchod z tohoto světa. Co mám dělat já, až přijde ten okamžik? Dost mi to vrtalo hlavou, až pak přišla záchrana – jako často v mém životě – z textů liturgie. Ve mši svaté se po modlitbě Otče náš modlíme. „Pomoz nám, ... ať žijeme v bezpečí před každým zmatkem a s nadějí očekáváme požehnaný příchod našeho Pána Ježíše Krista.“ A řekl jsem si: to je ono! Člověka samozřejmě jímá hrůza. Viděl jsem mnoho umírání, a některá velmi bolestná. Vydržel bych to? Ptal jsem se. Pak jsem si ale

uvědomil, že Bůh netvoří lidi v sériích, že každý z nás je jiný. A proto i každý z nás bude mít své vlastní umírání, s křížem na vlastní míru. Hlavní je uvědomit si, že nebudu sám. Předemnou šel po té cestě Pán Ježíš, a s tím se přece znám.

Nevím, kde umřu, zda na posteli anebo někde na asfaltu. Ale nepředstavuji si to tak, že potom moje dušička odletí někam do nebička, kde se ocitne před nějakým soudním tribunálem. Ta moje dušička totiž, to je mé JÁ, se svými úzkostmi a touhami, se svou žízni po životě, po světle a po lásce. A nebude muset nikam letět, protože se ocitnu mimo náš čas a prostor. Ocitnu se tvář v tvář Kristu, který je Pravda a Láska. Stát před Pravdou, to může pálit, to bude očištec. Uvidím se tak, jaký jsem byl, bez masek, které jsem si samolibě nasazoval. Ale zároveň padnu do náručí neskonale Lásky, do plnosti Života.

My tedy máme budoucnost. „Mám touhu zemřít a být s Kristem,“ napsal svatý Pavel, „a to je věc mnohem, mnohem lepší“ (Flp 23). Neměli bychom se tedy na to těšit? Mě to jednou napadlo a teď mě to nechce opustit. Jak umřu, to nemohu vědět, a nějaký ten strach se třeba objeví. Ale zatím žiju „v naději na požehnaný příchod našeho Pána Ježíše Krista“. To je zřejmě výsledek daru víry, který jsem obdržel, když mě Pán svedl. Není to však dar nade všechny dary? Budu za to zřejmě děkovat celou věčnost!

Jaroslav Škarvada spatřil světlo světa roku 1924 v Praze, a jak sám říká, bylo to náhodou, protože jeho rodiče děti neplánovali - "Pán mě tady prostě chtěl mít". Během studia na gymnáziu pak nachází víru a následujících několik let je ve věcech víry a modlitby defacto samoukem.

1945 nastupuje studium v Římě. V letech 1948-1989 žije v nuceném exilu. Po vysvěcení na kněze (1949) se věnuje ještě studiím, poté působí jako kaplan v italském San Vito a následně jako pedagog kněžského semináře v Chieti. 1965-1969 je sekretářem kardinála Berana v Římě a od r. 1968 koordinátorem duchovní služby pro české emigranty po celém světě. 1983 ho Jan Pavel II. světil na biskupa. Po roce 1989 se vrací z exilu a působí v pražské arcidiecézi jako generální vikář. 28.10.2003 je prezidentem republiky vyznamenán Řádem T.G. Masaryka III. třídy za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva. Nyní slouží jako emeritní biskup.

Mezi lidmi byl znám jako radostný, optimistický a usměvavý člověk, který neměl daleko pro vlídné slovo. Z dob komunismu byl mezi lidmi známý především z vln Hlasu Ameriky, Svobodné Evropy a Vatikánského rozhlasu. Zemřel 14.6.2010

Tento portrét biskupa Škarvady je sestavem podle (čtivého a strhujícího) knižního rozhovoru: "[Svedl jsi mě, Hospodine](#)", který vyšel v Karmelitánském nakladatelství a podle internetového rozhovoru: "[Má člověk nějaký důvod k radosti a naději?](#)" na www.vira.cz.

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE (CSM)

Před pěti lety jsme byli společně na CSM v Táboře a myslím, že ty krásné zážitky z něj se nám jen tak z paměti nedostanou...

Proto využijme i tuto úžasnou možnost - zažít něco krásného spolu s dalšími mladými lidmi z naší vlasti!

Pro odvážné doporučuji se přihlásit do jednoho z mnoha přípravných týmů celého setkání! Za prvé se člověk mnohému přiučí, za druhé pozná spoustu

dalších skvělých lidí a za další takto může nabídnout své síly, talenty, dary ve službě druhým!

Je to také zároveň skvělá škola života, která se jednou může hodit!
I tady platí: KDO VÍC DÁ - VÍC DOSTANE :-)

Na těchto stránkách najdete veškeré info i přihlášku na CSM:

<http://zdar2012.signalny.cz/>

Kdo z vás by chtěl jet na setkání společně - pošlete mi zároveň zprávu o tom, že jste se přihlásili a domluvíme se na odjezdu a organizaci!

David Ž.

ZÁKLADNÍ INFORMACE

Celostátní setkání mládeže probíhá v duchu Světových dní mládeže a koná se v České republice přibližně jednou za 5 let.

Pro koho

Setkání je určeno pro každého mladého od 14 let, který chce prožít několik dní ve společenství věřících lidí, kteří se setkávají se svými biskupy.

Kdy a kde

Ve Žďáru nad Sázavou, od 14. do 19. srpna 2012.

Program

Pestrý program nabídne akce jak pro mladší, tak i pro vysokoškoláky a mladé pracující.

Motto

„Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj...“ (Gal 5,22)

CO JE TO CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE?

Celostátní setkání mládeže (CSM) je oslava Světových dnů mládeže. Světové dny mládeže založil v roce 1985 papež bl. Jan Pavel II a současný papež Benedikt XVI. v této tradici pokračuje.

Světové dny mládeže se slaví na diecézní úrovni, kdy se každý rok v jednotlivých diecézích konají setkání mládeže s místním biskupem, i na světové úrovni, kdy se v určité zemi přibližně jednou za tři roky koná setkání mládeže s papežem (takového setkání se účastní i několik milionů mladých lidí).

„Celostátní setkání mládeže“, jak již název napovídá, je oslava těchto dnů na národní úrovni, na CSM se sjíždí mladí z celé republiky. V České republice se konaly již čtyři Celostátní setkání mládeže:

1993 Velehrad, 1999 Svatá Hora u Příbrami, 2002 Žďár nad Sázavou, 2007 Klokoty a Tábor

PROČ JE LETOŠNÍ TÉMA CSM ZAMĚŘENO NA DUCHA SVATÉHO?

V roce 2013 si připomeneme 1150leté výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Protože se jedná o významnou událost, vyhlásili naši biskupové na tento rok tříletou

přípravu. **Rok 2011 byl věnován křtu a rok 2012** je věnován právě Duchu Svatému a svátosti biřmování. CSM tak naváže na aktuální život v Církvi.

KOLIK MI MUSÍ BÝT, ABYCH MOHL/A JET NA SETKÁNÍ?

Věková hranice potřebná pro účast na setkání je 14let. U mladších 15ti let je nutný doprovod osoby starší 18ti let.

MŮŽOU JET NA SETKÁNÍ I NEVĚŘÍCÍ? MŮŽE JE TATO AKCE OSLOVIT?

Určitě! Můžou se těšit na koncerty, zajímavé workshopy, sport, spoustu zábavy a v neposlední řadě získají na CSM i možnost dozvědět se odpovědi na otázky týkající se víry a křesťanství.

JAK SE MÁM NA CSM PŘIHLÁSIT?

Přihlašovat se bude přes internet OD KONCE ŘÍJNA.

KOLIK MĚ BUDE SETKÁNÍ STÁT?

Cena za celé setkání je 1 100,-Kč. Zvýhodněná cena se týká toho, kdo se přihlásí a setkání uhradí do 31.5. 2012. V tomto případě zaplatí pouze 950,- Kč.

Máš-li možnost dát peněz víc, než je uvedeno, budeme rádi za Tvůj dar. Skutečné náklady na jednoho účastníka jsou totiž odhadovány na 1600 Kč. Cena za setkání je stanovena nízko, aby se této výjimečné události mohl zúčastnit opravdu každý a finance nikomu nebránily v cestě do Žďáru. Pokud je ale i tak pro Tebe stanovená cena příliš vysoká, je možné (v opodstatněných případech) požádat o slevu na příslušném DCM.

CO TO JE PŘÍPRAVNÝ TÝM?

Tak nazýváme všechny, kteří budou pomáhat s přípravou a organizací setkání. Dělí se na různé skupiny (pořadatelé, informace, technici, výzdoba...), které budou mít na starosti specifické oblasti. **POKUD CHCEŠ S PŘÍPRAVOU SETKÁNÍ POMOCI, MŮŽEŠ SE DO TĚCHTO SKUPIN PŘIHLÁSIT.**

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT?

NA OSOBNÍ SETKÁNÍ S KRISTEM!

NA SKVĚLOU ATMOSFÉRU!

NA MLADÉ LIDI JAKO JSI TY!

NA BLÍŽŠÍ A OSOBNĚJŠÍ SETKÁNÍ S BISKUPY!

NA NABUŠENÝ PROGRAM!

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI

KOSTEL SV. RODINY

NEDĚLE – 9 hod

Pondělí – 16 hod

Středa – 16 hod

Pátek – 18 hod

Sobota – 18⁰⁰ (*s nedělní platností...*) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDĚLE – 7⁴⁵

Úterý – 18 hod

Čtvrtek – 18 hod

vydává:

Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6

redakce:

Mgr. David Žofák, MUDr. Marie Svatošová náklad: 170 - 200 ks, náklady na tisk: 5 Kč

uzávěrka:

do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)

kontakty:

o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989; david.zofak@tiscali.cz; <http://www.farnostrepy.estranky.cz>

